

REVISIONAL CIVIL

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਐਸ ਐਸ ਦੁਲਟ ਅਤੇ ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.ਜੇ.

ਸੁਖ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 338 ਆਫ 1961

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III) ਐੱਸ. 4-ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ-ਕੀ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਪਸੂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ-ਪੰਜਾਬ ਲਾਅਜ਼ (ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਨੰ. 4) ਐਕਟ (1958 ਦੇ XVIII)-S ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। 6-ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ.

ਪੰਜਾਬ ਲਾਅਜ਼ (ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਨੰ. 4) ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949, ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਪੈਪਸੂ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਪਸੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ 1953 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ, ਭਾਵ, ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪੈਪਸੂ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੁਲਟ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 24 ਨਵੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੁਲਟ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਮਹਾਜਨ ਨੇ 17 ਜੁਲਾਈ 1962 ਈ.

1949 ਦੇ ਐਕਟ III ਦੀ ਧਾਰਾ 15(4) ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਭੰਡਾਰੀ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ), ਪਟਿਆਲਾ, ਮਿਤੀ 1 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਪਟਿਆਲਾ, ਮਿਤੀ 28 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ, ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, 16-13-3 (16.84) ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਟੀ.ਐੱਸ. ਮਾਂਗਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਬੀ.ਆਰ. ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਦੁਲਟ, ਜੇ.- 15 ਮਈ, 1958 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੈਪਸੂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਏ ਪੈਪਸੂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੂਲ ਕਿਰਾਇਆ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। 1947 ਵਿੱਚ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਉਸ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ 1000

ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ 60 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ। 15 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਪੈਪਸੂ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਢਲੇ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। 1938. ਉਸੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ 1960 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਸ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਪਾਰਟੀ ਸੀ, ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਘਟਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 16.84 nP. ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਇਹ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠ ਕੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਹੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਸ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਓ.

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, 1958 ਦੇ 18 ਦੁਆਰਾ ਪੈਪਸੂ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6, ਜੋ ਪੈਪਸੂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ-

"ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-

(a) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਹਿਣੀ ਪਈ ਕੋਈ ਚੀਜ਼; ਜਾਂ

(b) ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਹੋਈ; ਜਾਂ

(c) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜ਼ਬਤ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ; ਜਾਂ

(d) ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਦੇਣਦਾਰੀ, ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜ਼ਬਤ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਂਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਪਾਅ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜ਼ਬਤ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ

ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਧਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਥਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਸਵਾਲ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। ਪੈਪਸੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਤੱਤ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਬਚਤ ਧਾਰਾ, ਇਹ ਬਸ਼ਰਤੇ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬੱਚਤ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ, ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਬਚਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ 1958 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, 18 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦਾ ਉਲਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤਰਕ ਦੀ ਇਸ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਕਲਪਨਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇਕਰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨੋਰੰਜਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ

ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਚਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਮੰਨੀਏ, ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੀਏ, ਇਰਾਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ। ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ਼ ਪੈਪਸੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ 1953 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਮਾਮਲਾ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਤੇ ਛੱਡਾਂਗਾ।

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਅਨੁਵਾਦਕ)